

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu

Poslovni broj: Ref. 10 Pn-113/2016-32

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sucu Marini Vučetić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Zvonimira Močilca, OIB:95935171001 iz Slavonskog Broda, Naselje Andrije Hebranga 7/2, zastupanog po punomoćniku Ivanu Žalcu, odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv tuženika Grada Slavonskog Broda, OIB: 58007872049, Vukovarska 1 zastupanog po punomoćnici Lidiji Knežević, mag.iur., radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave 3. lipnja 2020. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika i punomoćnice tuženika te rasprave održane 2. srpnja 2020. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

presudio je

I. Nalaže se tuženiku Gradu Slavonskom Brodu, Vukovarska 1 isplatiti tužitelju Zvonimiru Močilcu iz Slavonskog Broda, Naselje Andrije Hebranga 7/2 na ime naknade štete:

- na ime povrede prava osobnosti iznos od 19.000,00 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 25. travnja 2016. pa do isplate po stopi koja se odrađuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena

- s osnova imovinske štete na ime tuđe pomoći i njege iznos od 4.950,00 kn sa zateznom kamatom koja teče od 2. srpnja 2020. do isplate po stopi koja se odrađuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, kao i da naknadi troškove postupka u iznosu od 8.497,00 kn, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužitelj u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže tuženiku Gradu Slavonskom Brodu, Vukovarska 1 isplatiti tužitelju Zvonimiru Močilcu iz Slavonskog Broda, Naselje Andrije Hebranga 7/2 na ime naknade štete isplati na ime:

- troškova liječenja 3.000,00 kn
- trošak fizikalne terapije iznos od 925,00 kn

- izgubljene zarade od 12. prosinca 2012. do 26. travnja 2013. iznos od 37.902,15 kn
- trošak zakupa poslovnog prostora 6.750,00 kn
- trošak mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te zdravstvenog osiguranja zaštite zdravlja na radu 13.365,22 kn
- trošak članarine odvjetničkoj komori 1.215,00 kn
- u dijelu zahtjeva u iznosu od 1.500,00 kn zbog povrede prava osobnosti za pretrpljeni strah i u iznosu od 3.500,00 kn zbog umanjjenja opće životne aktivnosti i u iznosu od 1.650,00 kn za tuđu pomoć i njegu

s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od 25. travnja 2016. pa do isplate po stopi koja se obrađuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana, nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana."

r i j e š i o j e

I. Odbija se prijedlog tužitelja za preotvaranjem glavne rasprave zaključene 3. lipnja 2020. kao neosnovan.

II. Utvrđuje se da je tužitelj povukao dio tužbenog zahtjeva za izgubljenu zaradu od 26. travnja 2012. pa nadalje.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete.

U tužbi je navedeno da se tužitelj 11. prosinca 2012. na dijelu nogostupa koji je bio neočišćen od snijega i leda, okliznuo i pao. Taj dio nogostupa održava tuženik. Uslijed pada tužitelj je zadobio tjelesne ozljede u vidu prijeloma gornjeg kraja nadlaktične kosti. Uslijed zadobivenih ozljeda tužitelj je bio hospitaliziran u Općoj bolnici "Dr. Josip Benčević" u Slavonskom Brodu gdje mu je izvršen operativni zahvat 17. siječnja 2012., a nakon istoga bio je na kućnoj njezi i bolovanju do 26. travnja 2013. Tužitelj je uslijed ozljeda pretrpio neimovinsku štetu u vidu fizičkih boli, pretrpljenog straha, umanjjenja životne i radne aktivnosti, a bila mu je potrebna i tuđa njega i pomoć. Tužitelj potražuje naknadu troškova liječenja od 3.000,00 kn, troškove fizikalne terapije 37 puta po 25,00 kn u iznosu od 925,00 kn, izgubljenu zaradu od 11. prosinca 2012. do 26. travnja 2013. za tri mjeseca i 15 dana po 8.422,70 kn ili ukupno 29.479,00 kn, troškove zakupa poslovnog prostora za tri mjesec i 15 dana po 1.500,00 kn odnosno 5.250,00 kn, troškove mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te zdravstvenog osiguranja i zaštite zdravlja na radu za tri mjeseca i 15 dana po 2.970,00 kn odnosno 10.395,00 kn, trošak članarine Odvjetničkoj komori za tri mjeseca i 15 dana po 270,00 kn, odnosno ukupno 945,00 kn, sveukupno 49.994,00 kn. Uslijed zadobivenih ozljeda tužitelj više nije u mogućnosti obavljati odvjetniku djelatnost u obujmu koji je do ozljeđivanja obavljao, po njegovu mišljenju umanjeno za 50% pa isti potražuje na ime izgubljene zarade – izmakle koristi mjesečno po 4.211,00 kn ili od 26. travnja 2013. do 26. travnja 2016., odnosno za 36 mjeseci iznos od ukupno 151.596,00 kn, a od 26. travnja 2013. pa dok za to budu postojali zakonski razlozi, mjesečno po 4.211,00 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Nezgodna se dogodila 11. prosinca 2012. na Trgu pobjede, na dijelu nogostupa, koji je bio zaleđen, neočišćen od snijega i leda te se tužitelj okliznuo i pao na nogostup. Tuženik prvenstveno ističe prigovor zastare naknade štete, sukladno odredbi članka 230. Zakona o

obveznim odnosima budući zastara iznosi tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila. Također, tužitelj se nije obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješavanje spora. Opreza radi, prigovara se i visoko postavljenoj naknadi šteta koja se potražuje. U svakom slučaju upitne su okolnosti nastanka navedenog štetnog događaja, a u prilogu tužbe nije dostavljen kao dokaz medicinska dokumentacija o samom primitku tužitelja na hitni prijem na dan nezgode te isti nije obavijestio o štetnom događaju policiju niti komunalno redarstvo kako bi se barem djelomice u tvrdili dokazi o nastanku štetnog događaja. Zbog navedenog, tuženik predlaže sudu odbiti tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti.

Tužitelj je na ročištu 13. veljače 2018. naveo da prigovor zastare koji je istakao tuženik nije osnovan jer je liječenje tužitelja završeno 6. svibnja 2013.

U podnesku od 23. travnja 2018. tuženik je naveo da TD Komunalac d.o.o. Slavonski Brod sukladno Ugovoru o održavanju čistoće javnih i zelenih površina u gradu Slav. Brodu od 22. veljače 2012. na sam dan štetnog događaja 11. prosinca 2012. uredno je izvršio obvezu čišćenja javnih površina na području grada prema programu održavanja. Ugovorni obveznik tuženika je u navedenim okolnostima na dan štetnog događaja postupao sukladno svojim obvezama i na adekvatan način osigurao da se komunalna djelatnost obavlja u skladu s pravilima propisanim Zakonom o komunalnom gospodarstvu. Zbog navedenog, štetni događaj nije ni u kakvoj uzročno posljedičnoj vezi s odgovornošću tuženika za posljedice nastanka štetnog događaja. Stoga tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Nadalje, tuženik je tek na ročištu 12. travnja 2018. imao saznanja iz medicinske dokumentacije koja je dostavljena na tom ročištu. Iz specijalističkog nalaza Službe za internističke djelatnosti od 11. prosinca 2012. za tužitelja je naznačena prisutnost etanola u krvi u postotku od 1,38 promil, slijedom čega tuženik i s te osnove dodatno ulaže prigovor promašene pasivne legitimacije u ovoj pravnoj stvari, odnosno ukoliko sud ne prihvati prigovor promašene pasivne legitimacije, ulaže prigovor podijeljene odgovornosti na strani tužitelja od najmanje 50%. Nadalje, prigovara i visini postavljenog tužbenog zahtjeva, budući da tužitelj u sudski spis nije dostavio izvješće o bolovanju za period od 12. prosinca 2012. do 31. ožujka 2013. kao i dokaz na okolnosti izgubljene zarade. Prigovara zahtjevu postavljenom na ime izgubljene zarade budući da tužitelj više ne obavlja odvjetničku djelatnost od 2014.

Tužitelj je konačni tužbeni zahtjev postavio podneskom od 21. ožujka 2020. i naveo je da potražuje naknadu štete za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 8.000,00 kn, zbog pretrpljenog straha u iznosu od 5.000,00 kn, radi umanjenja opće životne aktivnosti iznos od 10.000,00 kn, radi tuđe i pomoći za 330,00 sati po 20,00 kn, troškovi liječenja (trošak operativnog zahtjeva) iznos od 3.000,00 kn, trošak fizikalne terapije 37 puta po 25,00 kn - 925,00 kn, izgubljenu zaradu od 12. prosinca 2012. do 26. travnja 2013. u iznosu od 37.902,15 kn, trošak zakupa poslovnog prostora za četiri mjeseca i 15 dana po 1.500,00 kn što iznosi 6.750,00 kn, trošak mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te zdravstvenog osiguranja zaštite zdravlja na radu za četiri mjeseca i 15 dana 1.1215,00 kn, a tužitelj je povukao dio tužbenog zahtjeva za izgubljenu zaradu od 26. travnja pa za ubuduće (str. 58 spisa).

U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u preslik medicinske dokumentacije. Uvidom u preslik otpusnog pisma je vidljivo da je tužitelj 17. prosinca 2012. bio na bolničkom liječenju, da je pao na lijevo rame i da je proveden operativni zahvat u općoj anesteziji – fiksacija s tri vijka (str. 5 spisa), otpusna dijagnoza tužitelja je prijelom gornjeg kraja nadlaktične kosti i dobio je upute za vježbe kod kuće (str. 6 spisa). Zatim je tužitelj išao na kontrolne preglede što je vidljivo iz povijesti bolesti i stanje mu je bilo uredno (str. 7 do 9 spisa). Uvidom u izvješće o bolovanju je vidljivo da je tužitelj od 1. travnja 2013. do 26. travnja 2013. bio na bolovanju (str. 10 spisa). Uvidom u iskaznicu fizikalne terapije je vidljivo da je tužitelj bio ukupno 37 (25 + 12) puta na fizikalnoj terapiji (str. 11 do 12 spisa). Uvidom u preslik rješenja Porezne uprave Područni ured Slavonski Brod od 18. siječnja 2011.

je vidljivo da za 2011. godinu utvrđena obveza tužitelja prema mjesečnoj obvezi u iznosu od 8.422,70 kn (str. 13 spisa). Uvidom u dopis Opće bolnice Dr Josip Benčević od 7. ožujka 2018. je vidljivo da bolnica o padu tužiteljica nije obavijestila policiju niti komunalno gospodarstvo (str. 23 spisa). Uvidom u specijalistički nalaz od 11. prosinca 2012. je vidljivo da je isti sastavljen po liječnicima Opće bolnice u Slavonskom Brodu i da je tužitelj 11. prosinca 2012. imao 1,38 promila alkohola u krvi i da se oko 14,30 sati poskliznuo na ledu i pao na ruku (str. 24 spisa), zatim je tužitelj bio pregledan po liječniku kirurgu i radiologu (str. 25 do 27). Sud je izvršio uvid i u preslik Ugovora broj 24/12 o održavanju čistoće javnih i zelenih površina iz kojeg je vidljivo da je isti zaključen između Grada Slavonskog Broda kao naručitelja i Komunalac d.o.o. Slavonski Brod kao izvoditelja 22. veljače 2012. i u tom ugovoru je navedeno da će izvoditelj uređivati i održavati javne zelene površine (str. 31 do 32 spisa). Uvidom u dnevnik rada Komunalac d.o.o. od 12. prosinca 2012. je vidljivo da je zimska služba Komunalca obavila čišćenje strojevima i ručnim alatom na području Grada Slavonski Brod i Podvinja (str. 39 do 40 spisa). Iz dopisa TD Komunalac d.o.o. je vidljivo da oni nemaju spoznaju o tome da je tužitelj 11. prosinca 2012. pao na nogostupu Trga pobjede u Slavonskom Brodu i da nema spoznaju o vremenskim uvjetima i stanju nogostupa 11. prosinca 2012. u vremenu od 12,00 do 15,00 sati (str. 42 spisa). Uvidom u zk.ul.broj 7755 k.o. Slavonski Brod kč.br. 2565 Ulica na Trgu pobjede je vidljivo da je tuženik upisan kao samovlasnik (str. 65 do 66 spisa). Tužitelj je dostavio i rješenje Porezne uprave od 21. svibnja 2012. iz kojeg je vidljivo da je istim utvrđena obveza plaćanja doprinosa tužitelja od 1. svibnja 2012., dakle prije štetnog događaja koji je bio 11. prosinca 2012. (str. 66 spisa) Nema dokaza da je tužitelj od 11. prosinca 2012. pa nadalje u 2013. zadužen za plaćanje tih obveza. Uvidom u preslik opće uplatnice je vidljivo da je punomoćnik tužitelja odvjetnik Ivan Žalac izvršio uplatu iznosa od 1.350,00 kn Hrvatskoj odvjetničkoj komori u lipnju 2019. (str. 77 spisa). Saslušan je tužitelj kao stranka u svrhu dokazivanja. Svjedoci Željko Tokić i Željka Tofolini Đaković su dali svoje iskaze. Provedeno je medicinsko vještačenje po liječnicima vještacima dr. Željku Liscu, specijalistu medicine rada i dr. Dragutinu Križanoviću.

Iz iskaza tužitelja Zvonimira Močilca je utvrđeno da je 11. prosinca 2012. izašao iz zgrade suda, u to vrijeme je bio odvjetnik. Skrenuo je od suda na lijevo i kod kioska koji je preko puta pošte, iza kioska, na nogostupu kod PZB-a se pokliznuo i pao. U 14,30 je izašao iz suda, a to se dogodilo oko 14,40 sati. Pao je na lijevu ruku, u desnoj je imao poslovnu torbu, tada je cijeli grad bio okovan ledom i ta cesta je bila zaleđena. Točno je da taj dan nije jeo, a da je popio 2 dcl vina.. Odvj. Šerif Isaković je taj dan postao djed i pozvao ga da to proslave, a on je na to pristao. U bolnici je bio do 23. prosinca 2012., onda je morao mirovati, u siječnju mu je počela rehabilitacija na fizikalnoj, do kraja travnja 2013. je bio na bolovanju, a još u svibnju je morao ići na fizikalnu terapiju. Ukupno je 4 mjeseca i 20 dana bio na bolovanju zbog štetnog događaja. Zahtjev za izgublenu zaradu u iznosu od po 8.422,70 kn mjesečno, za vrijeme dok nije mogao raditi postavio je po poreznom rješenju. Traži i trošak zakupa poslovnog prostora, nije pronašao ugovor, plaćao je mjesečno 1.500,00 kn. Ured mu je bio na adresi Trg pobjede 13, imao je zakupljen prostor od Ane Derkač. Traži i trošak mirovinskog i zdravstvenog osiguranja u iznosu od 2.970,00 kn mjesečno jer u vrijeme kada je bio na bolovanju nije radio, a to bi bilo uplaćeno da je radio. Traži i trošak članarine Odvjetničkoj komori od 270,00 kn mjesečno, nije radio, pa nije mogao niti zaraditi za to, a morao je platiti. Cijelo vrijeme trajanja bolovanja nije primao nikakvu naknadu, ništa mu se nije isplaćivalo. Potražuje i trošak operativnog zahvata u iznosu od 3.000,00 kn jer nije imao dopunsko zdravstveno osiguranje pa je to morao platiti, kao što je morao platiti i fizikalnu terapiju, bio je 37 puta, svaki puta po 25 kn. Traži izgublenu zaradu, jer zbog ozljede više nije mogao obavljati odvjetničku djelatnost pa predlaže da sud tuženika obveže isplaćivati mu 4.211,00 kn mjesečno. Traži izgublenu zaradu i navodi da više ne može raditi kao odvjetnik, jer ga ta ruka boli i danas, inače je dešnjak. Cijeli grad je bio okovan ledom, nisu bili uvjeti uopće za

hodanje, morao je ići u Trgovački sud, u Slatinsku banku, Poreznu, pa ponovno na sud, piće je popio u 11 sati. Imao je zimsku obuću, sa tzv. ripnama, nije mu bio gladak don, nego je bio narebran. Ne sjeća se da ga je u bolnici tko pitao da li je pao na zaleđenoj površini. Od Grada nije ostvario nikakvu naknadu štete zbog tog pada, nije niti postavio taj zahtjev u odnosu na Grad. Od Grada potražuje rentu od 4.200,00 kn jer nije mogao obavljati odvjetničku djelatnost. Prestao je obavljati odvjetničku djelatnost jer nije mogao više zarađivati.

Na ročištu 3. lipnja 2020. tužitelj je naveo da je imao zaključen Ugovor o zakupu poslovnog prostora s Anom Derkač, zaključio ga je 2005. i zakupnina je bila 1.500,00 kn mjesečno, ugovor o zakupu nema, a iselio je iz prostora jer nije mogao plaćati zakupninu. Ugovor je raskinut 10. veljače 2015. dokaz o plaćanju bolnici iznosa od 3.000,00 kn nema, platio ga je preko JTD Močilac jer je bio stečajni upravitelj, nije imao dopunsko osiguranje.

Svjedok Željko Tokić je naveo da je išao iz pošte i čuo da netko viče "Bog Željac", okrenuo se i primijetio da tužitelj leži na nogostupu, između kioska Tiska preko puta pošte, do prvih klupa u parku iza, pomogao mu je da ustane, sjeo je na klupu, razgovarali su da li da zove hitnu, pojavila se g. Toffolini, shvatio je da se poznaju, pa je otišao. Ne sjeća se točno datum kada je bio događaj, sjeća se da je bila 2012. i da je štetni događaj bio otprilike od 14,30 -15,00 sati i da je bila poledica. Nogostup nije bio očišćen i jedva se vukao.

Iz iskaza svjedok Željke Toffolini Đaković utvrđeno je da je prepoznala tužitelja kada je pao. Pao je na putu od kioska prema PBZ-u, zatekla ga je na klupi, hitna se brzo pojavila. U vrijeme štetnog događaja, staze su bile skliske. Ne sjeća se točno koje je to godine bilo, niti u koje doba dana. Tužitelj se nije osjetio po alkoholu, nagnula se nad njega. Bila je kratko vrijeme kod tužitelja kada je pao, došla je hitna, ona se vratila na posao. Nije vidjela sam pad, vidjela je tužitelja na klupi, netko mu je pomogao, bio je opušten na klupi.

U nalazu i mišljenju liječnika vještaka dr. Željke Lisca navedeno je da kod tužitelja nakon odlomljenja velikog tuberukuluma nadlaktične kosti, izvršeno je operativno spajanje istih vijcima. Tužitelj je nakon toga pohađao fizikalnu terapiju s ciljem razgibavanja lijevog ramenog zloga. Po završetku fizikalne terapije mogao je podići ruku u zrak, ispružiti unatrag, odmaknuti u stranu i zakretati u ramenu. Navedeni pokreti su iznad opsega koji bi bio dostatan za nesmetano obavljanje odvjetničkog posla. Prema podacima iz izvješća o bolovanju, tužitelj je bio radno nesposoban od 12. prosinca 2012. do 26. travnja 2013. S obzirom da je do 3. svibnja 2013. obavljao fizikalnu terapiju, a 6. svibnja 2013. učinio posljednji pregled fizijatra, liječnik smatra da je radna nesposobnost trajala upravo do 6. svibnja 2013., zaključno s tim danom (str. 45 do 47 spisa). 6. svibnja 2013. je završeno liječenje tužitelja (str. 50 spisa).

U svom nalazu liječnik vještak dr. Dragutin Križanović je naveo da je tužitelj pretrpio običnu tešku tjelesnu ozljedu. Trpio je bolove u jakom stupnju tri dana, u srednjem stupnju 15 dana i u lakom stupnju 30 dana, a povremeno i dalje, vezano za fizičke napore, promjenu vremena i dr. Primarni strah je bio kratak i intenzivan do 1 minute, zatim sekundarni u jakom stupnju trajao je 3 dana, u srednjem stupnju 15 dana i u lakom stupnju 30 dana. Tuda pomoć i njega bila mu je potrebna 1 mjesec po 4 sata dnevno, a do kraja liječenja po 2 sata dnevno. Sastojala se u pomoći kod odlazaka na liječnike kontrole, potrebama u kući, nabavci i spremanju hrane i slično, pri osobnim potrebama u oblačenju, tuširanju i slično. Umanjenje opće životne aktivnosti iznosi 10%, kako je navedeno kod pregleda, zbog ograničene pokretljivosti ruke u ramenom zglobu u lakom stupnju. Mehanizam nastanka ovakvih ozljeda je direktan pad pri okliznuću na rame i udarcem u tvrdu podlogu.

Stranke nisu imale primjedbe na nalaze i mišljenje liječnika vještaka i sud je iste prihvatio kao stručne i nepristrane.

U podnesku od 8. svibnja 2020. tuženik prigovara visini postavljenog tužbenog zahtjeva koji je tužitelj postavio u podnesku od 21. ožujka 2020. prije svega na visinu potraživanja s osnove povrede prava osobnosti označenom u iznosu od 23.000,00 kn budući

da nije precizirano što je točno time obuhvaćeno. Nadalje, tuženik također prigovara visini potraživanja s osnova izgubljene zarade za četiri mjeseca označnu u visini od 27.902,15 kn, u odnosu na trošak zakupa poslovnog prostora u iznosu od 6.750,00 kn, trošak mirovinskog i zdravstvenog osiguranja u iznosu od 13.365,22 kn te trošak članarine Odvjetničkoj komori u iznosu od 1.25,00 kn budući da za isto tužitelj nije dostavio materijalne dokaze.

Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- se tužitelj Zvonimi Močilac 11. prosinca 2012. poskliznuo i pao na nogostupu na Trgu pobjede u Slavonskom Brodu koji je bio zaleđen i neočišćen od snijega i leda,
- je tužitelj Zvonimir Močilac zadobio prijelom lijeve ruke nadlaktične kosti,
- tužitelj nije štetni događaj prijavio kao ozljedu na radu niti je podnio zahtjev za vještačenje radne sposobnosti pri Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje,
- se tužitelj 10. veljače 2015. ispisao iz Odvjetničke komore.

Tijekom postupka u svezi istaknutog prigovora tuženika bilo je sporno:

- je li potraživanje tužitelja u zastari na temelju čl. 230. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje – ZOO) jer je protekao rok od tri godine od dana štetnog događaja koji je bio 11. prosinca 2012. do dana podnošenja tužbe 26. travnja 2016. od dana kada je tužitelj doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila, a tužitelj se tome protivi i naveo je da je liječenje tužitelja završeno 6. svibnja 2013. čemu je dostavio i dokaz povijest bolesti iz kojeg je vidljivo da je tužitelj bio na zadnjoj kontroli kod liječnika 6. svibnja 2013. (str. 19spisa).

U svezi navedenog, istaknuti prigovor tuženika nije osnovan jer po liječniku vještaku dr. Željku Liscu je utvrđeno kao nesporno da je tužitelj završio s liječenjem 6. svibnja 2013. i zdravstveno stanje tužitelja se definiralo 6. svibnja 2013. što podrazumijeva period kada se nakon svih poduzetih terapijskih postupaka i kontinuiranog liječenja više ne može očekivati pogoršanje istog i da je tužitelj u smislu čl. 376. st. 1. ZOO-a doznao za štetu i njezin opseg, pa je podnio tužbu unutar roka od tri godine predviđen čl. 230. ZOO-a,

- to što se tuženik nije obratio tužitelju sa zahtjevom za mirno rješenje spora.

Taj prigovor tuženika nije osnovan, jer ne postoji zakonska obveza da se tužitelj mora prije podnošenja tužbe tuženiku obratiti sa zahtjevom za mirno rješenje spora,

- okolnosti nastanka štetnog događaja jer tužitelj nije obavijestio o štetnom događaju policiju niti komunalno redarstvo.

To tužitelj nesporno nije učinio, a to nisu učinili niti djelatnici bolnice kada je bio dovezen s prijelomom ruke. Okolnosti nastanka štetnog događaja su utvrđeni iz iskaza samog tužitelja i nepristranih svjedoka Željka Tokića i Željke Tofolini Đaković, kojima je sud u cijelosti poklonio vjeru jer su iskazi istih logični i uvjerljivi. U svezi navedenog, kao nesporno je utvrđeno da je tužitelj 11. prosinca 2012. izašao iz zgrade suda i krenuo na lijevo nogostupom Trga pobjede i da je preko puta zgrade pošte kiosk Tiska i malo nakon tog kioska prema banci PBZ-a tužitelj se okliznuo na cesti i pao na lijevu ruku. Svjedok Željko Tokić i Željka Tofolini Đaković nisu vidjeli sam pad tužitelja, ali svjedok Željko Tokić mu je pomogao da ustane i dođe do klupe, a svjedok Željka Tofolini Đaković je bila s tužiteljem dok nije došla hitna pomoć koju je pozvao netko tko je vidio pad tužitelja.

- pasivna legitimacija tuženika jer je tuženik imao s TD Komunalac d.o.o. Slavonski Brod zaključen Ugovor o održavanju čistoće javnih i zelenih površina u gradu Slavonskom Brodu od 22. veljače 2012.

Po ocjeni ovog suda taj prigovor tuženika nije osnovan. Prema čl. 4. Ugovora koji je zaključen 22. veljače 2012. (str. 37 do 38 spisa) tuženik vrši kontrolu i nadzor nad izvođenjem radova izvođača Komunalac d.o.o.

U svezi navedenog tuženik je pasivno legitimiran kao naručitelj na temelju čl. 604.st.1. ZOO-a. Iz dnevnika rada Komunalac d.o.o. od 11. prosinca 2012. nije vidljivo koje su to radove i kada izveli, na kojim cestama i stazama je bačena sol i kakvo je bilo stanje pojedinih pješačkih staza u Slavonskom Brodu, a pješačka staza na kojoj je pao tužitelj se nalazi u samom centru grada.

Na temelju čl. 1045.st.1. ZOO-a tko drugome prouzroči štetu dužan je nadoknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, te je prema odredbi čl. 1046. ZOO-a šteta umanjeње nečije imovine.

Tuženik je bio u obvezi kao naručitelj vršiti kontrolu rada izvođača odnosno Komunalac d.o.o. a to nesporno nije učinio jer je pješačka staza na kojoj je pao tužitelj bila prekrivena ledom pa je na temelju citiranog čl. 1045.st.1 u svezi čl. 1046. ZOO-a odgovoran za nastalu štetu tužitelju koja mu je nastala radi pada na zaleđenoj pješačkoj stazi.

- prigovor podijeljene odgovornosti jer je tužitelj u vrijeme nastanka štetnog događaja imao alkohola u krvi i to 1,38 promila, i zbog toga istaknutog prigovora podijeljene odgovornosti na strani tužitelja od najmanje 50%.

Po ocjeni ovog suda nema dokaza da je tužitelj zbog toga što je bio pod utjecajem alkohola poskliznuo se i pao pa nije niti osnovan prigovor podijeljene odgovornosti tužitelja koji je istakao tuženik.

- prigovor tuženika da je tužbeni zahtjev tužitelja previsoko postavljen je osnovan.

Kod donošenja presude sud primjenjuje Orijentacijske kriterije i iznose za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2002.

Tužitelj za pretrpljene fizičke bolove potražuje naknadu u iznosu od 8.000,00 kn.

Iz nalaza i mišljenje liječnika vještaka dr. Dragutina Križanovića je utvrđeno kao nesporno da je tužitelj trpio bolove u jakom stupnju tri dana, u srednjem stupnju 15 dana i u lakom stupnju 30 dana, a povremeno i dalje, vezano za fizičke napore, promjenu vremena i dr.

Prema orijentacijskim kriterijima i sudskoj praksi tužitelju za taj vid štete pripada pravo na naknadu u iznosu od 6.500,00 kn pa mu je ovaj sud i priznao naknadu štete za pretrpljene bolove u tom iznosu.

Za pretrpljeni strah tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od 5.000,00 kn i u tom dijelu tužbeni zahtjev je realno postavljen i sud je isti u cijelosti prihvatio. Iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Križanović je utvrđeno kao nesporno da je tužitelj pretrpio primarni strah koji je bio kratak i intenzivan do 1 minute, zatim sekundarni u jakom stupnju trajao je 3 dana, u srednjem stupnju 15 dana i u lakom stupnju 30 dana. Kod donošenja odluke sud je imao u vidu da je tužitelj pretrpio ozljedu prijelom ruke

Iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Dragutina Križanovića je utvrđeno da umanjeње opće životne aktivnosti kod tužitelja iznosi 10%, zbog ograničene pokretljivosti ruke u ramenom zglobo u lakom stupnju.

Tužitelju je za taj vid štete priznata naknada u iznosu od 7.500,00 kn prema orijentacijskim kriterijima i sudskoj praksi na temelju čl. 1100.st.2. ZOO-a.

Na temelju čl. 1110. st.2. ZOO-a tuženik je u obvezi isplatiti tužitelju zbog povrede prava osobnosti u iznosu od 19.000,00 kn kako je to i navedeno u izreci presude pod točk. I.

Zatezna kamata teče od 25.travnja 2020. kao dana podnošenja tužbe na temelju čl. 1103. ZOO-a.

Tužitelj potražuje i isplatu naknade štete zbog tuđe pomoći i njege u iznosu od 6.600,00 kn za vrijeme od 330 sati u iznosu od po 20,00 kn sat.

Iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka dr. Dragutina Križanovića je utvrđeno kao nesporno da je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna 1 mjesec po 4 sata dnevno, a do kraja liječenja po 2 sata dnevno. Sastojala se u pomoći kod odlazaka na liječnike kontrole, potrebama u kući, nabavci i spremanju hrane i slično, pri osobnim potrebama u oblačenju, tuširanju i slično.

Na temelju čl. 1093. ZOO-a tuženik je u obvezi naknaditi tužitelju nastalu štetu u tom dijelu.

Ukupno 330 sati je tužitelju kojem je bila slomljena ruka od dana povrjeđivanja 11. prosinca 2012. do dana kada je okončano liječenje 6. svibnja 2013. bila potrebna tuđa pomoć i njega. U skladu sa sudskom praksom se za jedan sat isplaćuje iznos od 15,00 kn. 330 sati x 15,00 kn = 4.950,00 kn kako je to i navedeno u izreci presude.

Zatezna kamata teče od 2. srpnja 2020. kao dana presuđenja do isplate kako je to i navedeno u izreci presude na temelju čl. 29.st.2. ZOO-a.

Tužitelj je odbijen u dijelu zahtjeva u iznosu od 1.500,00 kn zbog povrede prava osobnosti za pretrpljeni strah, u iznosu od 3.500,00 kn zbog umanjivanja opće životne aktivnosti i u iznosu od 1.650,00 kn za tuđu pomoć i njegu kako je to navedeno pod točk. II. izreke presude jer je zahtjev u tom dijelu previsoko postavljen.

Nadalje je bilo sporno to što je tuženik prigovorio osnovu i visini postavljenog zahtjeva tužitelja u odnosu na troškove liječenja u iznosu od 3.000,00 kn, trošak fizikalne terapije u iznosu od 925,00 kn, izgubljene zarade od 12. prosinca 2012. do 26. travnja 2013. u iznos od 37.902,15 kn, trošak zakupa poslovnog prostora 6.750,00 kn, trošak mirovinskog i zdravstvenog osiguranja te zdravstvenog osiguranja zaštite zdravlja na radu 13.365,22 kn, trošak članarine Odvjetničkoj komori 1.215,00 kn i prigovor tuženika u tom dijelu je osnovan.

Na temelju čl. 219.st.1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19; dalje – ZPP) teret dokaza je bio na tužitelju da dokaže osnov i visinu svog potraživanja, a tužitelj to nesporno nije učinio.

Tužitelj nije dostavio sudu dokaz da je platio troškova liječenja 3.000,00 kn kao niti trošak fizikalne terapije iznos od 925,00 kn, niti je predložio izvođenje dokaza na te okolnosti pa ga je sud primjenom čl. 221 a ZPP-a odbio sa zahtjevom u tom dijelu kao neosnovanim.

Nadalje, tužitelj potražuje naknadu izgubljene zarade od 12. prosinca 2012. do 26. travnja 2013. u iznosu od 37.902,15 kn. Jedini dokaz visine izgubljene zarade je tužitelju porezno rješenje iz kojeg je vidljivo utvrđena mjesečna obveza za 2012. od 1. svibnja po mjesečnoj osnovi od 8.531,60 kn, ali to nije dokaz da je tužitelj zaista i zarađivao iznos od 8.531,60 kn mjesečno, kada je ozlijeđen u prosincu 2012. i da bi zarađivao isti dok nije radio. U svezi navedenog tužitelj je odbijen sa zahtjevom u tom dijelu kao neosnovanim na temelju čl. 221 a ZPP-a.

Nadalje, tužitelj potražuje trošak zakupa poslovnog prostora 6.750,00 kn, a nije sudu dostavio niti jedan dokaz koliko je plaćao mjesečni zakup i da ga je zaista i platio u tom iznosu za vrijeme dok nije radio zbog slomljene lijeve ruke, pa je tužitelj odbijen i u tom dijelu zahtjeva kao neosnovanim, na temelju čl. 221 a ZPP-a.